Základní škola a Mateřská škola Osvračín, příspěvková organizace Osvračín 188, 345 61 Osvračín	
Web	http://zsosvracin.cz/
IČO	75005298
Bankovní spojení	181958567/0300
Telefon	736 429 898
Email	pluharova.j@zsosvracin.cz
Datová schránka	szxmgdk

STRATEGIE ROZVOJE ZÁKLADNÍ ŠKOLY A MATEŘSKÉ ŠKOLY OSVRAČÍN, PŘÍSPĚVKOVÉ ORGANIZACE 2026–2030

Společně objevujeme svět a připravujeme se na samostatný život.

Úvodní slovo ředitelky

Škola není jen budova. Je to místo, kde děti tráví významnou část svého dětství, navazují první skutečná přátelství, učí se překonávat překážky, objevují své silné stránky a postupně hledají své místo ve světě.

Věřím, že dobrá škola není ta, která děti pouze učí. Dobrá škola je místem, kde děti získávají odvahu přemýšlet, objevovat, spolupracovat a nést odpovědnost za sebe i za druhé. Místem, kde se mohou bezpečně učit z chyb, radovat se z úspěchů a zažívat pocit, že každý z nich je důležitou součástí společného příběhu.

Právě takovou školu chceme společně vytvářet v Osvračíně.

Naše škola je malá svou velikostí, ale velká svými možnostmi. Každé dítě známe jménem, vnímáme jeho jedinečnost a můžeme mu věnovat individuální podporu. Díky propojení mateřské a základní školy provázíme děti důležitou etapou jejich života s důvěrou, respektem a kontinuitou. Starší děti přirozeně pomáhají mladším, učí se odpovědnosti a spolupráci, zatímco mladší v nich nacházejí vzory a oporu. Právě tato každodenní setkávání vytvářejí prostředí, ve kterém nejsou vztahy doplňkem vzdělávání, ale jeho pevným základem.

V uplynulých letech jsme společně s pedagogickým týmem prošli významnou proměnou. Začali jsme budovat školu, která staví na kompetenčním vzdělávání, badatelském učení, integrované výuce, formativním hodnocení a bezpečném klimatu. Rozvíjíme nové školní vzdělávací programy, podporujeme profesní spolupráci pedagogů a hledáme cesty, jak dětem nabídnout smysluplné vzdělávání propojené se skutečným životem.

Významným potvrzením správného směru byla také inspekční činnost České školní inspekce v roce 2026, která ocenila příznivé klima školy, partnerský přístup k dětem, promyšlený rozvoj školy i aktivní vedení pedagogického procesu. Současně nám poskytla cennou zpětnou vazbu, kterou přijímáme jako příležitost k dalšímu růstu.

Tato strategie nevznikla proto, že ji vyžaduje legislativa. Vznikla proto, že chceme vědomě plánovat budoucnost naší školy. Opírá se o výsledky vlastního hodnocení školy, zpětnou vazbu žáků, rodičů i zaměstnanců, závěry České školní inspekce, Strategii vzdělávací politiky České republiky do roku 2030+, revidované rámcové vzdělávací programy i každodenní zkušenosti z práce s dětmi.

Není to dokument určený k odložení do archivu. Je to společný závazek pedagogického sboru, vedení školy, zřizovatele i všech partnerů školy. Má být průvodcem při každodenním rozhodování, plánování i hodnocení naší práce.

Víme, že svět kolem nás se rychle mění. Nemůžeme děti připravit na všechny situace, které je v budoucnu čekají. Můžeme je však naučit učit se, spolupracovat, hledat řešení, kriticky přemýšlet a přijímat odpovědnost za vlastní život. Právě v tom spatřujeme poslání školy pro 21. století.

Naše motto **„Společně objevujeme svět a připravujeme se na samostatný život“** proto nevnímáme jako slogan. Je každodenním připomenutím, proč svou práci děláme a jakou školu chceme společně vytvářet.

Věřím, že tato strategie bude nejen plánem rozvoje školy pro období 2026–2030, ale především pozváním ke společné cestě všech, kterým záleží na vzdělávání našich dětí.

Mgr. Jana Pluhařová, ředitelka školy

1. Identita školy

Kdo jsme a čím je naše škola jedinečná

Škola, kde se děti neztrácejí

Základní škola a Mateřská škola Osvračín je malotřídní venkovská škola, která poskytuje vzdělávání dětem předškolního i mladšího školního věku. Její velikost není limitem, ale příležitostí. Díky menšímu počtu dětí vytváříme prostředí, ve kterém může být každý žák viděn, slyšen a přijímán jako jedinečná osobnost.

Naší předností je důvěrná znalost každého dítěte. Učitelé nevnímají žáky pouze jako členy jedné třídy, ale jako děti s vlastním příběhem, tempem učení, zájmy i potřebami. Díky tomu můžeme citlivě podporovat jejich rozvoj a pomáhat jim zažívat úspěch.

Malotřídní uspořádání školy zároveň přirozeně rozvíjí spolupráci mezi dětmi různého věku. Starší pomáhají mladším, mladší se učí pozorováním zkušenějších spolužáků a děti si vytvářejí vztahy napříč ročníky. Tato každodenní zkušenost vede k větší ohleduplnosti, samostatnosti i odpovědnosti za společné prostředí.

Jsme jedna škola

Mateřská škola a základní škola netvoří dvě oddělené instituce. Jsou součástí jednoho vzdělávacího společenství.

Společné projekty, kulturní akce, sportovní dny, badatelské aktivity i běžná každodenní setkávání umožňují dětem poznávat se již od nejútlejšího věku. Přechod z mateřské školy do první třídy tak není skokem do neznáma, ale přirozeným pokračováním společné cesty.

Pedagogové mateřské i základní školy spolupracují při plánování vzdělávání, sdílejí zkušenosti a společně hledají cesty, jak co nejlépe podpořit každé dítě. Díky tomu vzniká prostředí založené na kontinuitě, vzájemném respektu a společné odpovědnosti.

Škola jako součást života obce

Naše škola není uzavřenou institucí. Je přirozenou součástí života obce Osvračín.

Školní zahrada se stává místem společných setkávání, zahradních slavností, projektových dnů i neformálních rozhovorů rodičů, dětí a pedagogů. Škola spolupracuje se spolky, místními organizacemi, zřizovatelem i dalšími partnery. Podporujeme mezigenerační setkávání a vytváříme příležitosti, při nichž se propojuje vzdělávání s kulturním a společenským životem obce.

Věříme, že dítě vyrůstá nejen ve škole, ale také v komunitě. Proto usilujeme o partnerství založené na důvěře, otevřené komunikaci a společném zájmu o rozvoj dětí.

Škola, která se učí

Stejně jako chceme, aby se učily děti, chceme, aby se učila i škola.

Rozvoj školy nevnímáme jako soubor jednorázových projektů, ale jako dlouhodobý proces založený na společném přemýšlení, otevřené zpětné vazbě a ochotě hledat nové cesty.

Pravidelně vyhodnocujeme svou práci, využíváme výsledky vlastního hodnocení školy, hospitací, dotazníkových šetření i doporučení České školní inspekce. Pedagogové společně plánují, sdílejí zkušenosti, vzdělávají se a hledají způsoby, jak dětem nabídnout co nejkvalitnější vzdělávání.

Naším cílem není být školou, která se mění kvůli změně samotné. Chceme být školou, která se promyšleně rozvíjí na základě skutečných potřeb dětí, zaměstnanců i celé školní komunity.

Naše poslání

Posláním Základní školy a Mateřské školy Osvračín je vytvářet bezpečné, podnětné a inspirativní prostředí, ve kterém každé dítě může rozvíjet svůj potenciál, objevovat svět kolem sebe a postupně přebírat odpovědnost za vlastní učení i život.

Vzdělávání chápeme jako proces, který rozvíjí nejen znalosti, ale také charakter, hodnoty, vztahy a schopnost žít ve společnosti. Vedeme děti k samostatnosti, spolupráci, tvořivosti, kritickému myšlení a úctě k lidem i přírodě.

Naším cílem není pouze připravit děti na další stupeň vzdělávání. Chceme je připravit na život – na svět, který se proměňuje a bude od nich vyžadovat schopnost učit se, přizpůsobovat se novým situacím a zároveň zůstávat dobrými a odpovědnými lidmi.

Co nás odlišuje

Naši identitu tvoří několik principů, které prostupují každodenním životem školy:

- **Dítě známe jménem i příběhem.** Každý žák je pro nás jedinečnou osobností.
- **Mateřská a základní škola tvoří jeden celek.** Děti provázíme od prvních krůčků až po odchod na druhý stupeň.
- **Učíme v souvislostech.** Podporujeme integrovanou, badatelskou a kompetenčně orientovanou výuku.
- **Budujeme vztahy.** Bezpečné klima je základem kvalitního vzdělávání.
- **Spolupracujeme s rodiči a obcí.** Škola je přirozeným centrem komunitního života.
- **Rozvíjíme se společně.** Učí se děti, pedagogové i vedení školy.
- **Připravujeme pro život.** Vědomosti propojujeme s praktickými zkušenostmi, odpovědností a samostatností.

Zamyšlení na závěr kapitoly

Velikost školy neurčuje počet žáků ani počet tříd. Skutečnou velikost školy určují vztahy, které v ní vznikají, odvaha učit se novým věcem a víra, že každé dítě může uspět. Právě na těchto hodnotách chceme stavět budoucnost Základní školy a Mateřské školy Osvračín.

2. Profil absolventa

Jakého člověka chceme společně vychovat

„Každé dítě odchází z naší školy jinou cestou. Přesto věříme, že si všechny děti odnášejí společný základ – odvahu učit se, důvěru ve vlastní schopnosti a respekt k lidem kolem sebe.“

Profil absolventa nepředstavuje seznam znalostí, které si má dítě osvojit. Vyjadřuje naši představu o člověku, kterého chceme společně s rodinou podporovat na jeho cestě k samostatnému životu.

Vychází z našeho motta, z hodnot školy, z revidovaných rámcových vzdělávacích programů i z každodenních zkušeností pedagogů.

Naším cílem není vychovat dítě, které zná všechny správné odpovědi. Chceme, aby od nás odcházelo dítě, které se nebojí hledat nové otázky.

Absolvent naší školy…

…je zvídavý

Má radost z objevování a nebojí se ptát. Chápe, že učení nekončí posledním zvoněním ani ukončením školní docházky. Dokáže hledat souvislosti, ověřovat informace a přemýšlet nad tím, co se učí.

Nevnímá chybu jako selhání, ale jako příležitost poznat něco nového.

…je samostatný

Postupně přebírá odpovědnost za své učení i své jednání.

Umí si naplánovat práci, dokončit zadaný úkol, požádat o pomoc a přijmout zpětnou vazbu.

Ví, že samostatnost neznamená být na všechno sám, ale umět využít podporu druhých a zároveň nést odpovědnost za vlastní rozhodnutí.

…spolupracuje

Dokáže pracovat s ostatními, naslouchat jejich názorům a hledat společná řešení.

V prostředí malotřídní školy se učí pomáhat mladším spolužákům, přijímat pomoc od starších a chápat, že úspěch jednotlivce často vzniká díky spolupráci celého týmu.

…respektuje druhé

Váží si odlišností lidí kolem sebe.

Umí vyjádřit svůj názor slušným způsobem a současně naslouchat druhým.

Ví, že dobré vztahy vznikají díky vzájemné úctě, důvěře a ochotě hledat porozumění.

…dokáže přemýšlet

Nepřebírá informace bez přemýšlení.

Ptá se, porovnává, hledá důkazy a vytváří si vlastní názor.

Nebojí se změnit svůj pohled na základě nových poznatků.

…je tvořivý

Hledá různá řešení.

Umí využívat svou fantazii při práci, tvoření i řešení problémů.

Nebojí se zkoušet nové postupy a učit se z vlastních zkušeností.

…umí komunikovat

Vyjadřuje své myšlenky přiměřeně věku.

Dokáže prezentovat výsledky své práce, diskutovat, argumentovat i naslouchat ostatním.

Rozumí tomu, že komunikace není jen mluvení, ale také schopnost porozumět druhým.

…pečuje o sebe i své okolí

Chápe význam zdravého životního stylu, pohybu, pobytu v přírodě i duševní pohody.

Respektuje prostředí, ve kterém žije, a uvědomuje si svou odpovědnost vůči přírodě i společnosti.

…bezpečně využívá technologie

Digitální technologie využívá jako nástroj pro učení, tvoření i komunikaci.

Dokáže vyhledávat informace, kriticky je posuzovat a používá technologie bezpečně a odpovědně.

Rozumí tomu, že technologie mají lidem sloužit, nikoli je ovládat.

…má odvahu být sám sebou

Zná své silné stránky i oblasti, ve kterých se chce dále rozvíjet.

Nebojí se vyjádřit vlastní názor ani přijmout odpovědnost za své jednání.

Věří, že každý člověk může růst a že učení je celoživotní cesta.

Co si přejeme, aby si naše děti odnesly

Až jednou budou naši žáci vzpomínat na školu v Osvračíně, přejeme si, aby neříkali pouze:

"Naučil jsem se číst, psát a počítat."

Přejeme si, aby mohli říci:

Ve škole jsem poznal, že na mém názoru záleží. Naučil jsem se spolupracovat, pomáhat druhým a nebát se dělat chyby. Objevil jsem, že učení může být radostí a že i malé kroky vedou k velkým cílům. Díky tomu jsem získal odvahu vykročit dál.

Jak profil absolventa poznají jednotlivé skupiny

Dítě

"Ve škole se učím nejen z učebnic. Můžu objevovat, tvořit, zkoušet nové věci a vím, že když něco pokazím, společně najdeme cestu, jak to příště zvládnout lépe."

Rodiče

"Naše dítě odchází ze školy nejen s vědomostmi, ale také se zdravým sebevědomím, schopností spolupracovat, nést odpovědnost a učit se po celý život."

Pedagogové

"Každé rozhodnutí, které ve škole děláme, poměřujeme otázkou: Pomůže tento krok našim dětem stát se samostatnějšími, zvídavějšími a odpovědnějšími lidmi?"

Vazba na strategii školy

Profil absolventa není samostatnou kapitolou. Je společným cílem všech zaměstnanců školy.

Navazuje na něj:

- školní vzdělávací program,
- plánování výuky,
- hodnocení žáků,
- profesní rozvoj pedagogů,
- hospitační činnost,
- strategické priority školy,
- vlastní hodnocení školy.

Každá aktivita školy by měla přispívat k rozvoji některé z vlastností, které profil absolventa popisuje.

Myšlenka kapitoly

Největším úspěchem školy není dítě, které zná všechny odpovědi. Největším úspěchem je dítě, které si zachová chuť hledat je po celý život.

3. Pedagogický manifest školy

V co jako škola věříme

„Každá škola stojí na budově. Dobrá škola stojí na lidech. Výjimečná škola stojí na společně sdílených hodnotách.“

Pedagogický manifest není souborem pravidel ani metodických pokynů. Je vyjádřením přesvědčení, která spojují všechny zaměstnance školy. Vyjadřuje, čemu věříme, jak přemýšlíme o dětech a jaké prostředí chceme společně vytvářet.

Tyto principy nejsou cílem samy o sobě. Každodenně se promítají do výuky, komunikace, hodnocení, spolupráce s rodiči i do způsobu, jakým řešíme radostné i náročné situace.

Věříme, že každé dítě může uspět

Každé dítě přichází do školy s jinými zkušenostmi, schopnostmi i potřebami. Naším úkolem není děti porovnávat, ale pomáhat jim objevovat jejich vlastní možnosti.

Úspěch pro nás neznamená, že všechny děti dosáhnou stejného výsledku. Úspěchem je, když se každé dítě posouvá dál, rozumí svému pokroku a zažívá radost z učení.

Proto hledáme cesty, jak podpořit každého žáka podle jeho možností a potřeb.

Věříme, že vztahy jsou základem vzdělávání

Dítě se nejlépe učí tam, kde se cítí bezpečně, přijímané a respektované.

Budujeme prostředí založené na důvěře, otevřené komunikaci a vzájemné úctě. Chceme, aby děti věděly, že se mohou obrátit na své učitele, spolužáky i další zaměstnance školy.

Stejnou důležitost přikládáme vztahům mezi pedagogy, spolupráci s rodiči a partnerství se zřizovatelem i místní komunitou.

Věříme, že chyba je součástí učení

Chyba není důvodem k obavám ani trestu.

Je příležitostí přemýšlet, hledat nové cesty a porozumět tomu, co se ještě potřebujeme naučit.

Vedeme děti k tomu, aby se nebály klást otázky, zkoušet nové postupy a otevřeně mluvit o tom, co se jim podařilo i nepodařilo.

Stejně přistupujeme i k vlastní práci. Také my, pedagogové, se učíme, reflektujeme svou praxi a hledáme možnosti dalšího rozvoje.

Věříme, že učení musí mít smysl

Děti se neučí proto, aby si zapamatovaly co nejvíce informací. Učí se proto, aby porozuměly světu kolem sebe a dokázaly v něm samostatně jednat.

Proto propojujeme jednotlivé vzdělávací oblasti, využíváme badatelské a projektové učení, pracujeme s reálnými situacemi a vedeme děti k tomu, aby získané poznatky dokázaly využít v každodenním životě.

Neptáme se pouze: *„Co se děti naučily?“*

Stejně důležitá je pro nás otázka: **„Co s tím, co se naučily, dokážou udělat?“**

Věříme v sílu spolupráce

Ve škole se neučíme jeden vedle druhého. Učíme se společně.

Spolupráce mezi dětmi, pedagogy, rodiči i partnery školy je jednou z největších hodnot, na kterých stavíme.

Malotřídní prostředí přirozeně vytváří prostor pro mezigenerační učení, vzájemnou pomoc i sdílení zkušeností. Učí děti, že společný úspěch bývá často cennější než individuální vítězství.

Věříme v profesní růst

Škola může růst jen tehdy, pokud rostou lidé, kteří v ní pracují.

Podporujeme kulturu otevřeného sdílení, kolegiálních hospitací, profesních rozhovorů a společného plánování.

Profesní rozvoj nevnímáme jako povinnost, ale jako přirozenou součást učitelské profese. Nechceme být sběrateli osvědčení o absolvovaných kurzech. Chceme být týmem pedagogů, kteří dokážou nové poznatky proměnit v lepší učení dětí.

Věříme, že škola patří své obci

Škola není uzavřeným světem. Je místem setkávání lidí různých generací.

Otevíráme školu rodičům, prarodičům i veřejnosti. Společné akce, slavnosti, projektové dny nebo dobrovolnické aktivity posilují vztah dětí k místu, kde žijí, a učí je odpovědnosti za svou komunitu.

Věříme, že dítě připravujeme pro život

Naším cílem není připravit děti pouze na přechod do další školy.

Chceme, aby od nás odcházely jako lidé, kteří si umí poradit v nových situacích, spolupracovat, nést odpovědnost, pečovat o své zdraví i vztahy a neztratit chuť učit se po celý život.

Právě proto rozvíjíme kompetence, které budou děti potřebovat nejen zítra, ale i za mnoho let.

Co to znamená v každodenním životě školy?

Naše přesvědčení poznáte v běžných situacích:

- když starší žák pomůže prvňáčkovi bez vyzvání,
- když učitel místo správné odpovědi položí další otázku,
- když dítě dostane příležitost opravit vlastní práci a pochopit svou chybu,
- když rodiče nejsou jen příjemci informací, ale partnery školy,
- když pedagogové společně plánují výuku a sdílejí zkušenosti,
- když školní zahrada není jen místem pro přestávku, ale i pro učení, pozorování a objevování.

Právě v těchto každodenních okamžicích se naše hodnoty stávají skutečností.

Na čem nikdy neslevíme

Jsou oblasti, které považujeme za základní kameny naší školy. Nejsou předmětem kompromisu ani aktuálních trendů.

Nikdy neslevíme z:

- úcty ke každému dítěti,
- bezpečného a respektujícího prostředí,
- spolupráce s rodinou,
- profesní odpovědnosti pedagogů,
- poctivého a smysluplného vzdělávání,
- otevřenosti vůči změnám, které vedou ke kvalitnějšímu učení.

Myšlenka kapitoly

Dobrou školu netvoří budova ani učebnice. Dobrou školu tvoří lidé, kteří každý den svým jednáním potvrzují hodnoty, kterým společně věří.

4. Jak chápeme učení

Od předávání poznatků k objevování souvislostí

„Největším úkolem školy není děti naučit všechno. Je naučit je přemýšlet, hledat, spolupracovat a mít radost z poznávání.“

Svět, do kterého dnes připravujeme děti, se mění rychleji než kdykoli dříve. Informace jsou dostupné během několika sekund, profese se proměňují a nové technologie mění způsob práce i života.

Proto už nestačí připravovat děti pouze na správné odpovědi. Naším úkolem je připravit je na otázky, které dnes ještě neznáme.

Věříme, že škola 21. století nemá být místem, kde děti pasivně přijímají informace. Má být prostředím, ve kterém přemýšlejí, zkoumají, tvoří, diskutují a hledají vlastní cesty k porozumění.

Naše pojetí vzdělávání proto vychází z přesvědčení, že skutečné učení vzniká tehdy, když dítě aktivně pracuje s poznatky, propojuje je s vlastní zkušeností a rozumí jejich smyslu.

Učení není příprava na život. Učení je život.

Ve škole nechceme vytvářet umělé situace oddělené od reality.

Věříme, že děti se nejlépe učí tehdy, když řeší skutečné problémy, spolupracují s ostatními, hledají různá řešení a mohou sledovat dopad své práce.

Proto propojujeme výuku s každodenním životem školy i obce.

Děti pozorují přírodu na školní zahradě, plánují společné akce, připravují divadelní představení, podílejí se na komunitních projektech, sportovních dnech i charitativních aktivitách. Učí se tím mnohem více než jednotlivé poznatky – učí se převzít odpovědnost, plánovat, spolupracovat a dotahovat věci do konce.

Dítě není příjemcem vzdělávání. Je jeho tvůrcem.

V tradiční škole bývá učitel hlavním zdrojem informací.

V naší škole chceme, aby byl především průvodcem.

Úkolem pedagoga není dát dítěti všechny odpovědi.

Jeho úkolem je vytvářet situace, ve kterých dítě samo přemýšlí, objevuje, argumentuje a hledá vlastní řešení.

Proto ve výuce často uslyšíme otázky:

- Co si o tom myslíš?
- Jak jsi na to přišel?
- Existuje ještě jiné řešení?
- Co tě k tomu vede?

- Jak bys to mohl ověřit?

Tyto otázky rozvíjejí mnohem více než pouhé zapamatování správné odpovědi.

Kompetence nejsou další učivo

Kompetence nevnímáme jako samostatný obsah vzdělávání.

Jsou způsobem, jakým děti využívají své znalosti v reálném životě.

Každá vzdělávací situace by proto měla současně rozvíjet:

- porozumění,
- komunikaci,
- spolupráci,
- odpovědnost,
- tvořivost,
- kritické myšlení,
- schopnost učit se.

Proto při plánování výuky nezačínáme otázkou: **„Co budeme učit?"**

Začínáme otázkou: **„Co budou děti díky této zkušenosti umět lépe?"**

Integrovaná výuka jako přirozený způsob poznávání

Skutečný svět není rozdělen na předměty.

Když dítě peče chleba, využívá matematiku, přírodovědu, český jazyk, pracovní činnosti i spolupráci.

Stejně chceme přemýšlet i ve škole.

Proto postupně rozvíjíme integrované tematické celky, které propojují více vzdělávacích oblastí kolem společného tématu nebo problému.

Děti tak nevnímají poznatky izolovaně, ale učí se hledat souvislosti.

Badatelské učení

Jedním z charakteristických znaků naší školy je badatelský přístup.

Nejde pouze o pokusy nebo experimenty.

Badatelství znamená způsob přemýšlení.

Děti formulují otázky.

Navrhují postup.

Ověřují své předpoklady.

Vyhodnocují výsledky.

Sdílejí závěry.

Stejný postup využívají při poznávání přírody, při čtení, v matematice, při práci s informacemi i v běžném životě.

Formativní hodnocení

Hodnocení není konec učení. Je jeho součástí.

Smyslem hodnocení není dítě zařadit. Smyslem je pomoci mu pochopit:

- co se mu daří,
- na čem může dále pracovat,
- jak může svůj pokrok ovlivnit.

Proto pracujeme se zpětnou vazbou, sebehodnocením i stanovováním osobních cílů.

Známka může být jedním z nástrojů hodnocení. Nikdy však nesmí být jedinou informací o tom, jak se dítě učí.

Učení začíná otázkou, ne odpovědí

Ve škole podporujeme zvídavost.

Považujeme za úspěch, když dítě odchází z hodiny s novou otázkou, kterou chce dále zkoumat. Takové učení vytváří vnitřní motivaci.

A právě ta je mnohem trvalejší než motivace založená pouze na známkách nebo odměnách.

Role učitele

Učitel není jen odborníkem na svůj předmět. Je architektem učebních situací.

Pozoruje.

Naslouchá.

Ptá se.

Provází.

Podporuje.

Inspiruje.

Reflektuje.

Učí se společně s dětmi.

Takové pojetí vyžaduje vysokou profesní odbornost i ochotu neustále rozvíjet vlastní pedagogickou praxi.

Jak toto pojetí pozná dítě?

- Dostávám prostor přemýšlet.
- Můžu hledat vlastní řešení.
- Smím udělat chybu.
- Vím, proč se učím.
- Často pracujeme společně.
- Učíme se i venku.
- Můj názor je důležitý.

Jak toto pojetí poznají rodiče?

- Dítě umí vysvětlit, co se učilo a proč.
- Nebojí se klást otázky.
- Přichází domů s vlastními nápady.
- Dokáže spolupracovat.
- Umí mluvit o svém pokroku.
- Chápe, že známka není jediným cílem učení.

Jak toto pojetí poznají pedagogové?

Při plánování výuky si pravidelně klademe otázky:

- Co budou děti dělat?
- O čem budou přemýšlet?
- Jak budou spolupracovat?
- Jak poznají svůj pokrok?
- Jaké kompetence při této činnosti rozvinou?
- Jak navážeme na jejich předchozí zkušenosti?

Teprve poté vybíráme konkrétní obsah učiva a metody práce.

Naše pedagogické desatero

1. Začínáme dítětem, ne učivem.
2. Učíme v souvislostech.
3. Otázky mají stejnou hodnotu jako odpovědi.
4. Chyba je příležitostí k učení.
5. Spolupráce je stejně důležitá jako individuální výkon.
6. Hodnocení podporuje další učení.
7. Každé dítě může zažít úspěch.
8. Učení propojujeme se skutečným životem.

9. Učíme se společně – děti i dospělí.
10. Připravujeme děti na samostatný život, nejen na další ročník.

Myšlenka kapitoly

Neučíme děti proto, aby si pamatovaly co nejvíce. Učíme je tak, aby jednou dokázaly samostatně myslet, moudře se rozhodovat a s odvahou utvářet svůj vlastní život.

5. Jak se učí v Osvračíně

Jeden obyčejný den, který není obyčejný

„Školu netvoří jednotlivé hodiny. Školu tvoří stovky drobných okamžiků, ve kterých děti objevují svět, sebe i druhé.“

Každý den přicházejí do školy děti s různými očekáváními. Některé se těší na kamarády, jiné na oblíbenou činnost, další přicházejí s otázkami, které si přinesly z domova. Naším úkolem není tyto rozdíly potlačit, ale využít je jako příležitost ke společnému učení.

Věříme, že vzdělávání nezačíná zazvoněním ani nekončí poslední vyučovací hodinou. Každé setkání, rozhovor, společná práce i obyčejná přestávka mohou být příležitostí k učení.

Proto je naše škola postavena na každodenních situacích, které dětem dávají smysl.

Ráno začíná přivítáním

Každý den začíná pozdravem.

Ne proto, že je to pravidlo. Ale proto, že tím dáváme dětem najevo: **„Jsme rádi, že jsi dnes přišel.“**

První minuty dne často rozhodují o tom, jak se dítě bude cítit během celého dopoledne.

Proto věnujeme pozornost tomu, aby děti přicházely do prostředí, ve kterém se cítí bezpečně, vítaně a mohou se na své učitele obrátit s radostí i starostí.

Učíme se společně

V malotřídní škole není spolupráce zvláštní metodou. Je přirozenou součástí každého dne. Děti různého věku se setkávají při výuce, projektech, přestávkách i společných akcích.

Starší pomáhají mladším. Mladší získávají odvahu od starších.

Nikdo není jen tím, kdo pomoc přijímá. Každý má možnost být také tím, kdo ji nabízí.

Tím vznikají zkušenosti, které nelze nahradit žádnou učebnicí.

Ptáme se dříve, než vysvětlujeme

Ve třídě často nezačínáme výkladem. Začínáme otázkou: Co si myslíte? Jak byste to zjistili? Proč se to děje? Jaké máte nápady?

Děti se učí přemýšlet, formulovat hypotézy, ověřovat své představy a společně hledat řešení.

Takové otázky rozvíjejí nejen znalosti, ale i odvahu přemýšlet.

Objevujeme svět všemi smysly

Ne všechno důležité se odehrává v lavici.

Učíme se venku. Pozorujeme. Měříme. Porovnáváme. Stavíme. Tvoříme. Hrajeme. Zkoumáme.

Školní zahrada, okolní příroda i obec jsou přirozenou součástí našeho vzdělávání.

Děti se učí chápat svět tím, že jej skutečně poznávají.

Každý může zažít úspěch

Ve třídě nemusí být všichni nejlepší. Ale každý může být úspěšný.

Někdo výborně vysvětluje. Jiný krásně kreslí. Další dokáže povzbudit spolužáka. Někdo přijde s originálním nápadem. Jiný vytrvá tam, kde by se ostatní vzdali.

Učíme děti, že úspěch má mnoho podob.

Hodnocení je rozhovor

Na konci práce nehledáme jen správné odpovědi.

Ptáme se také:

Co se ti podařilo? Na co jsi pyšný? Co bys příště udělal jinak? Kdo ti pomohl? Komu jsi pomohl ty?

Takové otázky učí děti přemýšlet o vlastním učení.

Škola není oddělená od života

Ve škole nevytváříme umělé situace.

Připravujeme divadelní představení. Organizujeme sportovní dny. Pečujeme o školní zahradu. Setkáváme se s rodiči. Spolupracujeme s obcí. Navštěvujeme okolí. Pomáháme tam, kde můžeme.

Děti díky tomu vidí, že učení není uzavřené mezi čtyřmi stěnami třídy.

Každý dospělý je vzorem

Děti se neučí jen z toho, co říkáme. Především sledují, jak se chováme.

Proto chceme, aby pedagogové byli příkladem respektující komunikace, spolupráce, otevřenosti a ochoty učit se novým věcem.

Stejně důležitou součástí školního prostředí jsou provozní zaměstnanci. Kuchařky, uklízečka i další pracovníci nejsou „v pozadí“ školy. Každý z nich svým přístupem spoluutváří prostředí, ve kterém děti vyrůstají. Úsměv při obědě, vlídné slovo na chodbě nebo ochota pomoci jsou drobnosti, které mají pro dítě velký význam.

Když dítě odchází domů…

Nepřejeme si, aby si odnášelo pouze vyplněný sešit.

Přejeme si, aby odcházelo s pocitem:

„Dnes jsem něco objevil." „Něco nového jsem dokázal." „Někomu jsem pomohl." „Někdo pomohl mně." „Zítra se těším zase zpátky."

Pokud si dítě odnese právě tento pocit, pak víme, že naše práce měla smysl.

Jak tuto kapitolu poznají rodiče?

Možná uslyší doma věty jako:

„Dnes jsme na něco přišli sami." *„Pomáhal jsem prvňákům."* *„Paní učitelka nám neřekla řešení, museli jsme ho vymyslet."* *„Šli jsme ven měřit stromy."* *„Nevadilo, že jsem udělal chybu. Ukázala mi, jak na to přijít."*

Právě v těchto větách poznají rodiče, že škola naplňuje svou filozofii.

Myšlenka kapitoly

Nejkrásnější školní den není ten, ve kterém se děti dozvěděly nejvíce nových informací. Je to den, kdy odcházely domů s radostí, že něco samy objevily.

6. Dětství, které má čas

Naše škola jako místo, kde mohou děti vyrůstat

„Dětství není čekárna na dospělost. Je to jedinečné období života, které si zaslouží být prožito naplno.“

Když přemýšlíme o budoucnosti školy, neptáme se pouze, co budou děti umět na konci pátého ročníku. Ptáme se také, jaké budou jejich vzpomínky na dětství.

Budou si pamatovat především pracovní listy a testy? Nebo kamarády, společně prožité chvíle, radost z objevování, pocit bezpečí a učitele, kteří jim věřili?

Jsme přesvědčeni, že kvalitní vzdělávání nevzniká na úkor dětství. Naopak. Dítě, které může prožívat klidné, bezpečné a podnětné dětství, se učí s větší chutí, odvahou i vytrvalostí.

Proto chceme být školou, která chrání hodnotu dětství.

Máme čas poznat každé dítě

Naší největší výhodou není moderní vybavení ani velikost školy.

Je jí čas. Čas zastavit se. Naslouchat. Povzbudit. Všimnout si změny nálady. Ocenit drobný pokrok. Položit otázku. Být dítěti nablízku.

V prostředí malotřídní školy není dítě anonymním číslem v třídní knize. Je člověkem, kterého známe a který ví, že je pro nás důležitý.

Dětství potřebuje pohyb

Děti nejsou stvořené k tomu, aby celý den seděly. Pohyb není přestávkou mezi učením. Je jeho přirozenou součástí.

Proto využíváme školní zahradu, okolní přírodu i obec jako místa, kde mohou děti poznávat svět vlastním tělem.

Sportovní dny, pohybové hry, badatelské výpravy, venkovní výuka i obyčejná cesta za školu rozvíjejí nejen fyzickou kondici, ale také spolupráci, vytrvalost a radost z objevování.

Dětství potřebuje hru

Hra není odměnou po práci, je jedním z nejpřirozenějších způsobů učení.

Ve hře děti plánují. Vyjednávají. Přemýšlejí. Tvoří. Řeší konflikty. Spolupracují. Objevují vlastní schopnosti.

Proto si i ve škole zachovává hra své důležité místo.

Dětství potřebuje přírodu

Věříme, že příroda není pouze tématem učebnice, je každodenním partnerem vzdělávání.

Na školní zahradě pozorujeme změny ročních období, pěstujeme rostliny, bádáme, tvoříme i odpočíváme.

Vycházíme do okolní krajiny, protože chceme, aby děti znaly místo, kde vyrůstají, a cítily za něj odpovědnost.

Příroda učí trpělivosti, pokoře i radosti z obyčejných věcí.

Dětství potřebuje vztahy

Nejkrásnější vzpomínky na školu nejsou spojeny s učivem, jsou spojeny s lidmi.

Proto věnujeme velkou pozornost tomu, jak spolu děti mluví, jak řeší konflikty, jak si pomáhají a jak přijímají odlišnost druhých.

Budujeme školu, ve které není ostudou požádat o pomoc ani ji nabídnout.

Dětství potřebuje bezpečí

Bezpečí není jen zamčená budova, je to jistota, že dítě může být samo sebou.

Že může udělat chybu. Že může říct svůj názor. Že se může svěřit. Že ví, kdo mu pomůže.

Bez pocitu bezpečí nemůže vzniknout skutečné učení.

Proto vytváříme prostředí založené na důvěře, respektu a otevřené komunikaci.

Dětství potřebuje radost

Nechceme, aby děti chodily do školy pouze z povinnosti, přejeme si, aby se do školy těšily.

Radost nevzniká množstvím atrakcí, vzniká z pocitu, že člověk něco dokázal.

Že někam patří. Že jeho práce má smysl. Že ho někdo ocenil. Že může být s kamarády.

Takové okamžiky považujeme za stejně důležité jako výsledky vzdělávání.

Dětství potřebuje dospělé, kteří spolupracují

Dítě nevyrůstá jen ve škole. Proto stavíme na partnerství s rodinou.

Rodiče jsou prvními a nejdůležitějšími vychovateli. Škola jejich roli nenahrazuje. Navazuje na ni.

Sdílíme společný cíl – aby děti vyrůstaly v prostředí, které je podporuje, povzbuzuje a vede k odpovědnosti.

Dětství potřebuje čas

V dnešní době je snadné podlehnout dojmu, že všechno musí být rychlé. Rychleji číst. Rychleji počítat. Rychleji dospět.

My věříme, že některé věci potřebují svůj čas. Přátelství. Odvaha. Samostatnost. Sebevědomí. Láska ke čtení. Zájem o poznávání. Charakter.

Tyto hodnoty nelze uspěchat, lze je pouze trpělivě rozvíjet.

Jak tuto filozofii pozná vaše dítě?

- Ve škole mám čas přemýšlet.
- Můžu se ptát.
- Chodíme ven.
- Smíme si hrát.
- Když něco nezvládnu, někdo mi pomůže.
- Vím, že i já můžu pomoci druhým.
- Ve škole se cítím bezpečně.
- Těším se na zítřek.

Jak tuto filozofii poznají rodiče?

Poznají ji podle toho, že jejich dítě:

- chodí do školy s důvěrou,
- umí mluvit o svých pocitech,
- má radost z objevování,
- dokáže spolupracovat,
- zvládá řešit přiměřené obtíže,
- postupně přebírá odpovědnost za své učení i chování,
- vrací se domů nejen s novými vědomostmi, ale i se zážitky, které dávají smysl.

Naše odpovědnost

Každé dítě nám rodiče svěřují na několik let svého života. Tento čas už nikdy nikdo nevrátí.

Proto jej nechceme naplnit pouze výukou, chceme jej naplnit zkušenostmi, které budou děti provázet i v dospělosti.

Pokud jednou naši bývalí žáci řeknou: *„Ve škole jsem se cítil dobře. Věřili mi. Naučil jsem se přemýšlet, spolupracovat a nebát se nových věcí.“* pak budeme vědět, že jsme naplnili své poslání.

Myšlenka kapitoly

Největším darem, který může škola dítěti dát, nejsou jen znalosti. Je to dětství, na které bude jednou vzpomínat s úsměvem.

7. Škola jako učící se společenství

Když se učí děti, musí se učit i škola

„Škola roste tehdy, když se společně učí děti, učitelé, vedení školy, rodiče i celá komunita.“

Školu netvoří budovy ani dokumenty, školu tvoří lidé.

A stejně jako chceme, aby se děti učily s radostí, odvahou a otevřeností, chceme stejným způsobem přistupovat také k vlastní práci.

Nevěříme v představu školy, která jednou dosáhne dokonalosti, věříme ve školu, která se nikdy nepřestane učit. Právě schopnost společně přemýšlet, sdílet zkušenosti a hledat nové cesty považujeme za jeden z nejdůležitějších předpokladů kvalitního vzdělávání.

Učí se děti

Naším cílem není pouze předat dětem znalosti, vedeme je k tomu, aby rozuměly vlastnímu učení. Učíme je plánovat. Stanovovat si cíle. Vyhodnocovat vlastní pokrok. Přijímat zpětnou vazbu. Hledat nové možnosti. Postupně přebírat odpovědnost.

Nechceme vychovávat děti závislé na pokynech dospělých, chceme vychovávat děti, které dokážou řídit vlastní učení.

Učí se pedagogové

Kvalita školy nikdy nepřekročí kvalitu lidí, kteří v ní pracují. Proto podporujeme kulturu profesního učení.

Pedagogové pravidelně:

- plánují společně,
- sdílejí zkušenosti,
- reflektují vlastní práci,
- navštěvují výuku svých kolegů,
- diskutují nad pracemi dětí,
- společně hledají řešení.

Hospitace proto nevnímáme jako kontrolní nástroj, jsou příležitostí učit se jeden od druhého.

Stejně tak profesní rozhovory nejsou hodnocením zaměstnance, jsou společným hledáním další cesty profesního růstu.

Učí se vedení školy

Ředitel školy není člověkem, který zná všechny odpovědi, je člověkem, který vytváří podmínky, aby společné odpovědi mohl hledat celý tým.

Proto vedení školy:

- naslouchá,
- vytváří prostor pro dialog,
- pracuje s daty,
- podporuje inovace,
- propojuje lidi,
- vytváří bezpečné prostředí pro profesní růst.

Pedagogický leadership pro nás znamená především službu škole.

Nejde o řízení lidí, jde o vytváření podmínek, aby mohli odvádět svou nejlepší práci.

Učí se provozní zaměstnanci

Ve škole nevzdělávají pouze učitelé. Každý zaměstnanec spoluutváří kulturu školy.

Paní kuchařka. Uklízečka.

Každý kontakt dítěte s dospělým vytváří obraz školy. Proto chceme, aby se i provozní zaměstnanci cítili součástí společného poslání.

Jejich práce není službou učitelům, je službou dětem.

Učí se rodiče

Partnerství školy a rodiny není jednosměrné.

Nechceme rodiče pouze informovat, chceme je zvát ke spolupráci. Sdílíme naše vzdělávací cíle. Vysvětlujeme změny. Naslouchámе jejich zkušenostem. Společně hledáme nejlepší cesty podpory dítěte.

Důvěra vzniká tam, kde spolu lidé mluví, ne pouze tam, kde si předávají informace.

Učí se obec

Škola je přirozenou součástí života Osvračína.

Stejně jako škola obohacuje obec, obec obohacuje školu. Společné akce, slavnosti, projekty i každodenní spolupráce vytvářejí prostředí, ve kterém děti vidí, že vzdělávání nekončí za školní branou.

Škola je místem setkávání generací, místem, kde se učíme jeden od druhého.

Rozhodujeme na základě důkazů

Rozvoj školy nestavíme na dojmech.

Pravidelně využíváme:

- vlastní hodnocení školy,
- zpětnou vazbu žáků,
- zpětnou vazbu rodičů,
- profesní reflexi pedagogů,
- hospitační zjištění,
- výsledky České školní inspekce,
- data o pokroku žáků.

Data sama o sobě školu nezlepší, pomáhají nám však lépe porozumět tomu, co se daří a kde potřebujeme hledat nové cesty.

Chyba není problém. Největším problémem je, když se z ní nepoučíme.

Stejně jako děti podporujeme v učení z chyb, chceme stejným způsobem přemýšlet i o rozvoji školy.

Nehledáme viníky, hledáme příčiny.

Ptáme se:

Co jsme se naučili?

Co příště uděláme jinak?

Co zachováme?

Co už škole neslouží?

Tak vzniká kultura důvěry.

Rozvoj školy je společná práce

Strategie školy není dokument ředitelky, je společnou dohodou.

Každý zaměstnanec školy přispívá svou prací k jejímu naplňování.

Každý profesní plán pedagoga navazuje na strategické priority školy.

Každé rozhodnutí vedení školy se poměřuje otázkou:

Pomůže tento krok dětem lépe se učit?

Pokud ano, má smysl.

Pokud ne, hledáme jinou cestu.

Jak tuto kapitolu pozná dítě?

Možná ani neví, že škola má strategii.

Pozná ale, že:

- učitelé spolu mluví,
- dospělí si navzájem pomáhají,
- škola se nebojí nových nápadů,
- jeho názor někoho zajímá,
- když něco navrhne, dospělí o tom přemýšlejí.

To je skutečné učící se společenství.

Jak tuto kapitolu poznají rodiče?

Poznají ji podle toho, že škola:

- vysvětluje své kroky,
- zve rodiče ke spolupráci,
- pracuje se zpětnou vazbou,
- otevřeně mluví o tom, co se daří i co chce zlepšit,
- rozvíjí se promyšleně, nikoli nahodile.

Myšlenka kapitoly

Děti se neučí jen z učebnic. Učí se především z toho, jak spolu jednají dospělí kolem nich. Proto chceme být školou, ve které se učí celá komunita.

8. Od vize ke strategii

„Vize bez konkrétních kroků zůstává přáním. Strategie proměňuje společnou představu v každodenní práci školy.“

Předchozí kapitoly představily naši identitu, hodnoty a pedagogickou filozofii. Popsaly, jakou školou chceme být a jakého absolventa chceme společně vychovat.

Nyní přichází otázka: **Jak tuto vizi proměníme v každodenní realitu?**

Odpovědí je pět strategických pilířů, které budou určovat směřování školy v období 2026–2030. Nejde o pět samostatných projektů, ale o pět oblastí, které se vzájemně doplňují a společně vytvářejí kulturu školy.

Každý pilíř vychází:

- z potřeb dětí,
- z výsledků vlastního hodnocení školy,
- z dotazníků rodičů, žáků a zaměstnanců,
- z výstupů rozvojového dne pedagogického týmu,
- z doporučení České školní inspekce,
- ze Strategie vzdělávací politiky ČR 2030+,
- z revidovaných rámcových vzdělávacích programů.

Nejsou stanoveny proto, aby škola plnila další administrativní povinnosti. Jejich smyslem je zlepšovat každodenní zkušenost dítěte se školou.

Přehled strategických pilířů

1. Kompetenční a integrované vzdělávání

Od předávání učiva k učení pro život.

Budeme rozvíjet výuku, která propojuje vzdělávací oblasti, podporuje přemýšlení, řešení problémů a využívání poznatků v reálných situacích.

2. Samostatný, zodpovědný a aktivní žák

Od plnění pokynů k převzetí odpovědnosti za vlastní učení.

Budeme vytvářet podmínky, aby děti plánovaly, hodnotily svůj pokrok, spolupracovaly a postupně přebíraly odpovědnost za své učení i jednání.

3. Bezpečné klima a kultura spolupráce

Od jednotlivců ke skutečnému společenství.

Budeme systematicky rozvíjet bezpečné prostředí, otevřenou komunikaci, wellbeing a spolupráci mezi dětmi, pedagogy, rodiči i obcí.

4. Profesní kultura školy

Od individuální práce ke společnému učení pedagogů.

Budeme podporovat profesní dialog, sdílení zkušeností, společné plánování, hospitační kulturu a individuální profesní rozvoj všech zaměstnanců.

5. Otevřená škola pro život obce

Od školy jako instituce ke škole jako přirozenému centru komunity.

Budeme rozvíjet partnerství s rodiči, obcí, místními organizacemi i dalšími školami a vytvářet prostor pro společné učení napříč generacemi.

Jak budeme strategii naplňovat

Každý strategický pilíř bude rozpracován do stejné struktury. To umožní pravidelně vyhodnocovat jeho naplňování, plánovat konkrétní kroky a sledovat jejich dopad na kvalitu vzdělávání.

Každý pilíř bude obsahovat:

- Proč je tato oblast důležitá?
- Na jaké dokumenty a doporučení navazuje?
- Jakého cílového stavu chceme dosáhnout do roku 2030?
- Jaké konkrétní kroky podnikneme?
- Jak poznáme, že se posouváme správným směrem?
- Jak tuto změnu poznají děti?
- Jak ji poznají rodiče?
- Jakou roli budou mít pedagogové a vedení školy?
- Jaký bude harmonogram jednotlivých kroků?

Strategické pilíře se tak stanou nejen součástí této koncepce, ale také základem každoročního plánu práce školy, profesních plánů pedagogů a vlastního hodnocení školy.

Jak bude strategie žít

Nechceme vytvořit dokument, který bude po schválení uložen do šanonu. Každý školní rok se ke strategii vrátíme a společně si položíme několik jednoduchých, ale důležitých otázek:

- Co se nám podařilo?
- Co jsme se naučili?
- Kde jsme udělali největší pokrok?
- Co potřebujeme změnit?
- Co už škole neslouží?
- Jaké nové výzvy před námi stojí?

Strategie nebude neměnným plánem. Bude živým dokumentem, který se bude rozvíjet spolu se školou.

Strategické priority nejsou uzavřeným seznamem úkolů. Každá z nich bude každoročně rozpracována do konkrétních kroků prostřednictvím:

- ročního plánu práce školy,
- plánu dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků,
- profesních plánů pedagogů,
- hospitačního plánu,
- plánu evaluace školy,
- výroční zprávy.

Jednotlivé dokumenty školy tak nebudou vznikat odděleně, ale budou tvořit jeden vzájemně provázaný systém řízení.

Jak budeme sledovat pokrok

Naplňování strategie budeme pravidelně vyhodnocovat na základě kvalitativních i kvantitativních ukazatelů.

Vedle výsledků vzdělávání budeme sledovat například:

- klima školy,
- míru samostatnosti žáků,
- kvalitu pedagogické práce,
- profesní spolupráci zaměstnanců,
- zapojení rodičů,
- naplňování kompetenčního pojetí výuky,
- spokojenost dětí i zaměstnanců.

Jednou ročně proběhne společná reflexe strategických priorit, která bude podkladem pro plán práce školy na další školní rok.

Strategické řízení jako společná odpovědnost

Za naplňování koncepce odpovídá ředitelka školy. Úspěch strategie však závisí na spolupráci celého pedagogického týmu, provozních zaměstnanců, rodičů, zřizovatele i samotných žáků.

Každý zaměstnanec školy svým každodenním rozhodováním spoluvytváří kulturu školy. Každý pedagog prostřednictvím své práce naplňuje společnou vizi školy.

Strategie proto není dokumentem vedení školy. Je společným závazkem celé školní komunity.

Přechod k jednotlivým strategickým pilířům

V následujících kapitolách jsou jednotlivé strategické pilíře rozpracovány do konkrétních cílů, opatření a indikátorů. Každý pilíř představuje jednu oblast, která významně ovlivňuje kvalitu vzdělávání a společně vytváří dlouhodobou cestu rozvoje školy v období 2026–2030.

Myšlenka kapitoly

Strategie není mapa, která určuje každou zatáčku. Je kompasem, který nám pomáhá neztratit směr.

Strategický pilíř I

Kompetenční a integrované vzdělávání

„Učíme pro život, ne pouze pro školu.“

8.1 Zdůvodnění priority

Jedním z nejvýznamnějších úkolů současného vzdělávání je připravit děti na svět, který se rychle mění. Znalosti zůstávají důležité, samy o sobě však již nestačí. Dítě potřebuje umět informace vyhledávat, kriticky posuzovat, propojovat je s vlastní zkušeností a využívat je při řešení skutečných situací.

Tato priorita vychází z **revidovaných rámcových vzdělávacích programů**, které zdůrazňují rozvoj klíčových kompetencí, gramotností a propojení vzdělávacích oblastí. Současně navazuje na **Strategii vzdělávací politiky ČR 2030+**, jejímž cílem je posun od encyklopedického pojetí výuky k hlubšímu porozumění a aktivnímu učení žáků.

Význam této oblasti potvrzují také kritéria kvalitní školy České školní inspekce, která akcentují aktivní zapojení žáků, smysluplnost výuky, individualizaci, formativní hodnocení a rozvoj kompetencí.

Pro malotřídní školu představuje kompetenční a integrované vzdělávání přirozenou cestu. Smíšené věkové skupiny, menší počet žáků i úzké propojení školy s místní komunitou vytvářejí podmínky pro učení založené na spolupráci, objevování a řešení reálných situací.

8.2 Na čem stavíme

Naše škola nevstupuje do této změny od začátku. V uplynulých letech jsme vytvořili řadu aktivit, které představují pevný základ dalšího rozvoje.

Ve výuce již systematicky využíváme:

- badatelské činnosti napříč vzdělávacími oblastmi,
- integrované tematické celky propojující více předmětů,
- nový předmět Umění, který spojuje výtvarnou, hudební, dramatickou a pohybovou výchovu,
- projektové dny propojující školu s obcí,
- venkovní výuku na školní zahradě i v okolní krajině,
- spolupráci žáků různých ročníků,
- propojení mateřské a základní školy při společných aktivitách,
- prezentaci výsledků práce dětí rodičům i veřejnosti.

Tyto zkušenosti chceme dále rozvíjet a systematicky propojit do jednotného vzdělávacího konceptu.

8.3 Vize roku 2030

V roce 2030 bude výuka na naší škole charakteristická tím, že děti:

- rozumějí tomu, proč se učí,
- propojují poznatky z různých vzdělávacích oblastí,
- samostatně hledají řešení problémů,
- dokážou spolupracovat,
- využívají získané poznatky při řešení praktických situací,
- přebírají odpovědnost za vlastní učení.

Učitelé budou při plánování vycházet především z očekávaných kompetencí a vzdělávacích cílů, nikoli pouze z učebnic nebo tematických plánů.

Výuka bude založena na aktivní práci žáků, otevřených otázkách, badatelských postupech, projektovém učení a pravidelné reflexi.

8.4 Strategické cíle

Cíl 1 - Postupně zavést kompetenčně orientované plánování výuky ve všech ročnících.
Cíl 2 - Rozšířit integrované tematické celky propojující více vzdělávacích oblastí.
Cíl 3 - Rozvíjet badatelské, projektové a venkovní učení jako přirozenou součást vzdělávání.
Cíl 4 - Systematicky podporovat čtenářskou, matematickou, digitální a přírodovědnou gramotnost v běžné výuce.
Cíl 5 - Posílit využívání formativního hodnocení a sebehodnocení žáků.

8.5 Klíčová opatření

Do roku 2030 budeme postupně:

- dokončovat implementaci nového integrovaného školního vzdělávacího programu,
- vytvářet společné tematické celky napříč ročníky,
- pravidelně zařazovat badatelské bloky,
- využívat školní zahradu jako venkovní učebnu,
- rozvíjet projektovou výuku propojenou se životem obce,
- plánovat výuku od očekávaných kompetencí směrem k učivu,
- podporovat práci s otevřenými úlohami,
- vytvářet portfolio žákovských prací,
- posilovat reflexi učení na konci vyučovacích bloků.

8.6 Indikátory úspěchu

Úspěch této priority budeme sledovat například podle toho, že:

- ve všech třídách jsou využívány integrované tematické celky,
- každá třída realizuje několik badatelských nebo projektových bloků během školního roku,
- žáci dokážou vysvětlit smysl své práce,
- hospitace potvrzují vysokou míru aktivního zapojení žáků,
- ve výuce převažují činnosti podporující přemýšlení nad frontálním výkladem,
- děti pravidelně pracují se sebehodnocením,
- výsledky vlastního hodnocení školy potvrzují pozitivní posun v této oblasti.

8.7 Harmonogram

2026–2027

- implementace nového ŠVP,
- společné plánování integrovaných bloků,
- sjednocení principů formativního hodnocení.

2027–2028

- rozšíření badatelské výuky,
- systematická práce s portfolii,
- větší propojení MŠ a ZŠ.

2028–2029

- rozvoj projektové výuky s komunitním přesahem,
- hlubší využití digitálních technologií jako nástroje učení.

2029–2030

- evaluace dosažených změn,
- úprava ŠVP podle získaných zkušeností,
- sdílení dobré praxe s dalšími školami.

8.8 Odpovědnosti

Ředitelka školy

- vytváří podmínky pro profesní rozvoj pedagogů,
- koordinuje implementaci ŠVP,
- sleduje naplňování strategie prostřednictvím hospitací a pedagogických rad.

Pedagogický tým

- společně plánuje výuku,
- sdílí zkušenosti,
- vytváří integrované vzdělávací bloky,
- využívá formativní hodnocení.

Žáci

- aktivně se podílejí na vlastním učení,
- reflektují svůj pokrok,
- spolupracují při řešení úloh.

8.9 Rizika

Možná rizika:

- přetížení pedagogů při tvorbě nových materiálů,
- rozdílná úroveň zkušeností jednotlivých pedagogů,
- časová náročnost společného plánování,
- obavy rodičů z odlišného pojetí výuky.

Prevence:

- společná metodická podpora,
- sdílení připravených materiálů,
- průběžné vzdělávání,
- otevřená komunikace s rodiči,
- postupná implementace změn.

Jak tuto prioritu pozná vaše dítě?

- Vím, proč se učím.
- Často hledáme více možných řešení.
- Mohu přijít s vlastním nápadem.
- Učíme se ve třídě i venku.
- To, co se naučím, využiji i mimo školu.
- Spolupracuji s mladšími i staršími spolužáky.
- Na konci práce přemýšlím, co se mi podařilo a co chci příště zlepšit.

Strategický pilíř II

Samostatný, odpovědný a aktivní žák

„Učíme děti přebírat odpovědnost za vlastní učení i život.“

9.1 Zdůvodnění priority

Jedním z hlavních úkolů základního vzdělávání je připravit děti na život ve společnosti, která vyžaduje schopnost samostatně přemýšlet, rozhodovat se, spolupracovat a nést odpovědnost za svá rozhodnutí.

Současná společnost klade stále větší důraz na iniciativu, adaptabilitu, schopnost učit se novým věcem a řešit problémy, které nemají jedno správné řešení. Škola proto nemůže být místem, kde děti pouze plní pokyny dospělých. Musí být prostředím, ve kterém se postupně učí převzít odpovědnost za své učení, své chování i své místo ve skupině.

Tato priorita vychází z **revidovaných rámcových vzdělávacích programů**, které akcentují rozvoj klíčových kompetencí, zejména kompetence k učení, kompetence osobnostní a sociální a kompetence občanské. Současně navazuje na **Strategii vzdělávací politiky ČR 2030+**, která zdůrazňuje aktivní roli žáka a podporu jeho autonomie.

Kritéria kvalitní školy České školní inspekce zároveň poukazují na význam formativního hodnocení, sebehodnocení žáků, aktivního zapojení do výuky a rozvoje odpovědnosti za vlastní učení.

Pro malotřídní školu představuje rozvoj samostatnosti přirozenou součást každodenní práce. Věkově smíšené skupiny umožňují dětem učit se nejen od dospělých, ale také od sebe navzájem. Starší žáci se učí pomáhat mladším, mladší získávají přirozené vzory a celá komunita školy společně vytváří prostředí založené na spolupráci, důvěře a respektu.

9.2 Na čem stavíme

Naše škola dlouhodobě vytváří příležitosti, ve kterých děti nejsou pouze příjemci informací, ale aktivními účastníky vzdělávání.

Navazujeme zejména na:

- spolupráci žáků různých ročníků při výuce i mimoškolních aktivitách,
- společné akce mateřské a základní školy, při nichž starší děti přirozeně přebírají roli průvodců a pomocníků,
- badatelskou a projektovou výuku, která podporuje samostatné hledání řešení,
- pravidelnou reflexi práce a vedení dětí k sebehodnocení,
- prezentaci výsledků práce před spolužáky, rodiči i veřejností,
- sportovní, kulturní a komunitní akce, při nichž děti přijímají konkrétní role a odpovědnost za jejich plnění.

Zkušenosti ukazují, že děti dokážou převzít odpovědnost tehdy, pokud jim dospělí vytvoří bezpečný prostor, důvěřují jim a postupně jim předávají přiměřenou míru samostatnosti.

9.3 Vize roku 2030

Absolvent naší školy odchází do další etapy vzdělávání jako dítě, které:

- dokáže samostatně plánovat svou práci,
- rozumí svým silným stránkám i oblastem, které potřebuje rozvíjet,
- umí požádat o pomoc a stejně přirozeně ji nabídnout druhým,
- přebírá odpovědnost za své chování i své učení,
- spolupracuje, naslouchá a respektuje odlišné názory,
- nebojí se udělat chybu a dokáže se z ní poučit,
- přistupuje k novým situacím s odvahou a otevřeností.

Naším cílem není vychovávat bezchybné děti. Chceme vychovávat děti, které věří, že se mohou stále učit a zlepšovat.

9.4 Strategické cíle

Cíl 1 - Rozvíjet schopnost žáků plánovat vlastní učení a stanovovat si dosažitelné cíle.
Cíl 2 - Systematicky podporovat sebehodnocení a práci se zpětnou vazbou.
Cíl 3 - Posilovat spolupráci mezi žáky napříč ročníky a podporovat vzájemné učení.
Cíl 4 - Vytvářet příležitosti, ve kterých děti přebírají odpovědnost za konkrétní činnosti a rozhodování.
Cíl 5 - Rozvíjet občanské postoje, respekt k druhým a aktivní zapojení do života školy i obce.

9.5 Klíčová opatření

Pro naplnění této priority budeme:

- pravidelně zařazovat sebehodnocení žáků jako přirozenou součást výuky,
- pracovat s žákovskými portfolii dokumentujícími pokrok dítěte,
- zapojovat děti do plánování některých vzdělávacích aktivit a projektů,
- podporovat vrstevnické učení a spolupráci mezi staršími a mladšími žáky,
- vytvářet příležitosti pro prezentaci výsledků práce,
- svěřovat dětem přiměřenou odpovědnost za prostředí školy, školní zahradu i společné akce,
- rozvíjet žákovské iniciativy a podporovat vlastní nápady dětí.

9.6 Indikátory úspěchu

Úspěšnost této priority budeme sledovat zejména podle toho, že:

- žáci dokážou formulovat vlastní cíle učení a hodnotit jejich naplnění,
- sebehodnocení je pravidelnou součástí výuky ve všech ročnících,
- při hospitacích je patrná aktivní role žáků a jejich spoluúčast na organizaci učení,
- děti samostatně organizují část společných aktivit a projektů,
- mezi žáky je běžná vzájemná pomoc napříč ročníky,
- rodiče potvrzují rostoucí samostatnost dětí i mimo školní prostředí.

9.7 Harmonogram

2026–2027

- sjednocení principů práce se sebehodnocením,
- zavedení žákovských portfolií,
- rozšíření vrstevnického učení.

2027–2028

- větší zapojení žáků do plánování projektů a školních akcí,
- rozvoj příležitostí pro veřejnou prezentaci práce dětí.

2028–2029

- systematické využívání portfolií při konzultacích s rodiči,
- rozšíření odpovědnosti žáků za vybrané oblasti života školy.

2029–2030

- vyhodnocení dopadu opatření,
- úprava školních postupů podle získaných zkušeností.

9.8 Odpovědnosti

Ředitelka školy

- vytváří podmínky pro rozvoj formativního hodnocení,
- podporuje pedagogický tým při zavádění nových postupů,
- sleduje naplňování strategie prostřednictvím hospitační činnosti.

Pedagogové

- vedou děti k samostatnosti přiměřené jejich věku,
- využívají formativní hodnocení,
- vytvářejí příležitosti pro rozhodování a spolupráci žáků.

Žáci

- přebírají odpovědnost za své učení i chování,
- podílejí se na životě školy,
- respektují ostatní a aktivně přispívají ke společnému prostředí.

9.9 Rizika a jejich prevence

Riziko	Opatření
Přehnané vedení dětí dospělými	Postupné předávání odpovědnosti přiměřeně věku
Obava pedagogů ze ztráty kontroly	Společné metodické plánování a sdílení zkušeností

Riziko	Opatření
Nejednotný přístup pedagogů	Dohodnuté principy práce se sebehodnocením a samostatností
Nejasná očekávání rodičů	Průběžná komunikace a vysvětlování přínosů formativního přístupu

Jak tuto prioritu pozná vaše dítě?

- Mohu rozhodovat o části své práce.
- Vím, co se mi daří a na čem potřebuji pracovat.
- Když udělám chybu, hledáme společně, co mi pomůže příště.
- Starší spolužáci mi pomáhají a já pomáhám mladším.
- Učitel mi věří a postupně mi dává větší odpovědnost.
- Můj názor je důležitý.
- Ve škole se učím nejen matematiku a češtinu, ale i tomu, jak být samostatným a zodpovědným člověkem.

Jak tuto prioritu poznají rodiče?

- Dítě umí mluvit o tom, co se učí a proč.
- Dokáže si připravit pomůcky a převzít odpovědnost za přiměřené úkoly.
- Nebojí se požádat o pomoc a přijmout zpětnou vazbu.
- Přichází s vlastními nápady a hledá řešení místo čekání na pokyny.
- Postupně získává větší jistotu při zvládání nových situací.

Strategický pilíř III

Bezpečné klima školy a kultura spolupráce

„Ve škole se nejlépe učí tam, kde se lidé cítí bezpečně, jsou respektováni a vědí, že na sebe nejsou sami.“

10.1 Zdůvodnění priority

Kvalitní vzdělávání nevzniká pouze díky dobře připravené výuce. Jeho nezbytným předpokladem je prostředí, ve kterém se děti i dospělí cítí bezpečně, přijímaně a mohou otevřeně spolupracovat.

Výzkumy i zkušenosti z praxe potvrzují, že pozitivní klima školy významně ovlivňuje nejen školní výsledky, ale také motivaci k učení, duševní pohodu, rozvoj sociálních dovedností i prevenci rizikového chování.

Tato priorita vychází z **kritérií kvalitní školy České školní inspekce**, která považují bezpečné klima a partnerské vztahy za jeden ze základních znaků kvalitní školy. Navazuje také na **Strategii vzdělávací politiky ČR 2030+**, která zdůrazňuje wellbeing dětí i zaměstnanců a podporu spolupracující školní kultury.

Pro malotřídní školu je kvalitní klima jednou z největších předností. Menší počet dětí umožňuje budovat blízké vztahy, rychle reagovat na vznikající obtíže a vytvářet prostředí založené na důvěře a vzájemné pomoci. Zároveň však vyžaduje vědomou péči o komunikaci, spolupráci a sdílenou odpovědnost všech zaměstnanců školy.

10.2 Na čem stavíme

Naše škola dlouhodobě vytváří prostředí, ve kterém se děti různých věkových skupin přirozeně setkávají a učí spolupracovat.

Opíráme se zejména o:

- každodenní propojení mateřské a základní školy,
- společné projektové, sportovní a kulturní akce,
- tradice školy podporující mezigenerační setkávání,
- úzkou spolupráci s rodiči a obcí,
- otevřenou komunikaci mezi zaměstnanci,
- pravidelné třídní a školní aktivity zaměřené na vztahy a spolupráci.

Současně si uvědomujeme, že klima školy nelze považovat za samozřejmost. Výsledky vlastního hodnocení školy ukázaly potřebu dále rozvíjet profesní spolupráci mezi pedagogy mateřské a základní školy, podporovat otevřenou komunikaci a sjednocovat přístupy při řešení společných situací.

Právě proto se rozvoj bezpečného klimatu stal jednou z hlavních strategických priorit školy.

10.3 Vize roku 2030

Naše škola je místem, kde:

- děti přicházejí s pocitem bezpečí a důvěry,
- každý ví, že může požádat o pomoc,
- rozdílnost je přijímána jako přirozená součást života,
- konflikty jsou řešeny otevřeně a s respektem,
- spolupráce mezi mateřskou a základní školou je samozřejmou součástí života školy,
- pedagogové tvoří jeden tým se společnou vizí,
- rodiče vnímají školu jako partnera.

Klima školy není výsledkem náhody. Je výsledkem každodenní práce všech zaměstnanců.

10.4 Strategické cíle

Cíl 1 - Systematicky rozvíjet bezpečné, respektující a podporující prostředí pro děti i zaměstnance.
Cíl 2 - Posilovat spolupráci mezi mateřskou a základní školou jako jedním pedagogickým společenstvím.
Cíl 3 - Rozvíjet sociální a emoční kompetence dětí prostřednictvím každodenních situací i cílených aktivit.
Cíl 4 - Podporovat wellbeing zaměstnanců jako předpoklad kvalitní pedagogické práce.
Cíl 5 - Budovat partnerskou komunikaci s rodiči založenou na důvěře, otevřenosti a společné odpovědnosti za rozvoj dítěte.

10.5 Klíčová opatření

Budeme:

- pravidelně zařazovat aktivity podporující vztahy ve třídách,
- rozvíjet společné akce MŠ a ZŠ,
- podporovat vrstevnickou pomoc mezi staršími a mladšími dětmi,
- sjednocovat pravidla komunikace napříč celou školou,
- pravidelně vyhodnocovat klima školy prostřednictvím dotazníků a rozhovorů,
- vytvářet prostor pro společné plánování pedagogů MŠ i ZŠ,
- podporovat profesní supervizi, sdílení zkušeností a vzájemnou podporu zaměstnanců,
- posilovat otevřenou komunikaci s rodiči prostřednictvím konzultací, společných akcí a neformálních setkání.

10.6 Indikátory úspěchu

Úspěšnost této priority budeme sledovat podle toho, že:

- děti uvádějí, že se ve škole cítí bezpečně,
- rodiče vyjadřují důvěru ve školu a otevřenou komunikaci,
- mezi zaměstnanci roste spokojenost se spoluprací napříč MŠ a ZŠ,
- klesá počet opakovaných konfliktních situací,
- společné akce MŠ a ZŠ jsou běžnou součástí života školy,
- výsledky dotazníků potvrzují pozitivní klima školy,
- hospitační činnost dokládá respektující komunikaci mezi dětmi i pedagogy.

10.7 Harmonogram

2026–2027

- sjednocení pravidel komunikace,
- pravidelná společná plánování MŠ a ZŠ,
- zavedení každoroční evaluace klimatu školy.

2027–2028

- rozšíření společných vzdělávacích aktivit,
- posílení vrstevnického učení,
- vzdělávání pedagogů v oblasti komunikace a práce s konfliktem.

2028–2029

- rozvoj wellbeing programu pro zaměstnance,
- systematická práce s třídními kolektivy.

2029–2030

- komplexní vyhodnocení klimatu školy,
- aktualizace preventivních a podpůrných opatření.

10.8 Odpovědnosti

Ředitelka školy

- vytváří podmínky pro otevřenou komunikaci,
- podporuje spolupráci pedagogického týmu,
- pravidelně sleduje klima školy prostřednictvím evaluace.

Pedagogové

- vytvářejí bezpečné prostředí ve třídách,
- podporují spolupráci mezi dětmi,
- jednotně uplatňují dohodnuté principy komunikace.

Všichni zaměstnanci školy

- svým jednáním spoluutvářejí kulturu školy,
- přispívají k pozitivní atmosféře a vzájemnému respektu.

10.9 Rizika a jejich prevence

Riziko	Opatření
Rozdílné přístupy pedagogů	Společně vytvořená pravidla a pravidelná metodická setkání
Slabší spolupráce mezi MŠ a ZŠ	Společné plánování, projekty a profesní dialog

Riziko	Opatření
Komunikační nedorozumění s rodiči	Pravidelné konzultace, otevřená zpětná vazba a včasné řešení problémů, spolupráce s VP
Přetížení zaměstnanců	Péče o wellbeing, rozumné plánování a vzájemná podpora

Jak tuto prioritu pozná vaše dítě?

- Ve škole znám dospělé, kterým mohu důvěřovat.
- Nebojím se říct svůj názor.
- Starší děti mi pomáhají a já pomáhám mladším.
- Když vznikne problém, společně hledáme řešení.
- Ve škole se cítím bezpečně a vím, že sem patřím.

Jak tuto prioritu poznají rodiče?

- Jejich dítě chodí do školy s pocitem jistoty a bezpečí.
- Škola komunikuje otevřeně, včas a partnersky.
- Pedagogové vystupují jednotně a vzájemně spolupracují.
- Rodiče mají možnost zapojit se do života školy a vědí, že jejich názor je respektován.
- Škola vytváří prostředí, kde jsou vztahy stejně důležité jako vzdělávací výsledky.

Strategický pilíř IV

Profesní kultura školy a pedagogický leadership

„Kvalita školy roste tehdy, když rostou lidé, kteří v ní pracují.“

11.1 Zdůvodnění priority

Nejdůležitějším faktorem ovlivňujícím kvalitu vzdělávání je pedagog. Ani moderní vybavení, ani kvalitní školní vzdělávací program nemohou nahradit učitele, který se neustále profesně rozvíjí, reflektuje svou práci a spolupracuje s kolegy.

Současné pojetí vedení školy proto přesouvá pozornost od administrativního řízení k **pedagogickému leadershipu** – vedení, které vytváří podmínky pro profesní růst zaměstnanců a podporuje kulturu společného učení.

Tato priorita vychází ze Strategie vzdělávací politiky ČR 2030+, kritérií kvalitní školy České školní inspekce i z poznatků získaných během funkčního studia ředitelky školy. Současně reaguje na potřeby identifikované při vlastním hodnocení školy a při společném rozvojovém dni pedagogického týmu.

Naším cílem je vytvářet školu jako **učící se organizaci**, ve které profesní rozvoj není jednorázovou aktivitou, ale přirozenou součástí každodenní práce.

11.2 Na čem stavíme

V posledních letech se podařilo vytvořit prostředí, ve kterém pedagogové společně hledají nové cesty rozvoje školy.

Navazujeme zejména na:

- společné plánování integrovaného školního vzdělávacího programu,
- pravidelné pedagogické porady zaměřené nejen na organizaci, ale i na odbornou diskusi,
- realizaci rozvojového dne pedagogického týmu,
- systematické vlastní hodnocení školy,
- práci s výsledky dotazníkových šetření mezi žáky, rodiči i zaměstnanci,
- otevřenost ke sdílení zkušeností a nových metod práce,
- podporu dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků.

Současně chceme posílit systematičnost profesního rozvoje tak, aby byl přímo propojen se strategickými cíli školy.

11.3 Vize roku 2030

Naše škola je učící se organizací.

Pedagogové plánují společně, pravidelně reflektují svou práci a sdílejí zkušenosti. Hospitace jsou vnímány jako příležitost k profesnímu růstu, nikoliv jako kontrolní mechanismus.

Každý zaměstnanec má vytvořen profesní plán, který vychází ze strategických priorit školy i z jeho individuálních potřeb.

Ředitelka školy vytváří podmínky pro profesní dialog, podporuje iniciativu zaměstnanců a rozhoduje na základě dat, evaluace a společné reflexe.

Kultura školy je založena na důvěře, otevřené komunikaci a sdílené odpovědnosti za kvalitu vzdělávání.

11.4 Strategické cíle

Cíl 1 - Budovat školu jako učící se organizaci založenou na profesní spolupráci.
Cíl 2 - Propojit profesní rozvoj všech zaměstnanců se strategickými prioritami školy.
Cíl 3 - Rozvíjet pedagogický leadership na všech úrovních školy.
Cíl 4 - Využívat evaluaci, hospitační činnost a zpětnou vazbu jako nástroje profesního učení.
Cíl 5 - Podporovat wellbeing zaměstnanců jako předpoklad dlouhodobě kvalitní práce.

11.5 Klíčová opatření

Budeme:

- každoročně vytvářet profesní plány pedagogů navázané na strategické priority školy,
- realizovat profesní rozhovory zaměřené na podporu a rozvoj,
- rozvíjet kolegiální hospitace a vzájemné návštěvy ve výuce,
- vytvářet prostor pro sdílení příkladů dobré praxe,
- plánovat další vzdělávání podle skutečných potřeb školy,
- pravidelně pracovat s výsledky evaluace a dotazníkových šetření,
- podporovat aktivní zapojení všech zaměstnanců do rozvoje školy,
- systematicky pečovat o wellbeing zaměstnanců.

11.6 Indikátory úspěchu

Úspěšnost této priority budeme sledovat podle toho, že:

- každý pedagog má zpracovaný a každoročně vyhodnocovaný profesní plán,
- profesní rozvoj zaměstnanců přímo navazuje na strategické priority školy,
- kolegiální hospitace jsou běžnou součástí profesní kultury,
- pedagogové pravidelně sdílejí příklady dobré praxe,
- výsledky evaluace jsou využívány při plánování rozvoje školy,
- zaměstnanci pozitivně hodnotí spolupráci a profesní podporu,
- vedení školy rozhoduje na základě dat a společné reflexe.

11.7 Harmonogram

2026–2027

- zavedení profesních plánů všech pedagogů,
- nastavení systému profesních rozhovorů,
- sjednocení hospitační činnosti s cíli školy.

2027–2028

- rozvoj kolegiálních hospitací,
- pravidelné metodické workshopy pedagogického týmu,
- systematická práce s evaluací.

2028–2029

- rozšíření sdílení dobré praxe i s partnerskými školami,
- zapojení pedagogů do vedení vybraných rozvojových aktivit.

2029–2030

- komplexní vyhodnocení systému profesního rozvoje,
- aktualizace profesních standardů školy.

11.8 Odpovědnosti

Ředitelka školy

- vytváří podmínky pro profesní rozvoj zaměstnanců,
- koordinuje naplňování strategie,
- podporuje otevřenou komunikaci a pedagogický leadership.

Pedagogové

- aktivně se podílejí na profesním učení,
- sdílejí zkušenosti,
- spolupracují při plánování a evaluaci výuky.

Všichni zaměstnanci školy

- přispívají k pozitivní kultuře organizace,
- podílejí se na naplňování společné vize školy.

11.9 Rizika a jejich prevence

Riziko	Opatření
Nedostatek času na společné plánování	Zařazení pravidelných metodických setkání do ročního plánu
Profesní izolace pedagogů	Kolegiální hospitace, sdílení zkušeností a týmová spolupráce

Riziko	Opatření
Formální pojetí profesních plánů	Pravidelné profesní rozhovory a průběžná reflexe
Přetížení zaměstnanců	Realistické plánování, podpora wellbeing a vyvažování změn

Jak tuto prioritu pozná vaše dítě?

- Učitelé spolupracují a navazují na sebe.
- Výuka je promyšlená a dává mi smysl.
- Každý učitel mě podporuje podobným způsobem.
- Dospělí si jdou příkladem – spolupracují, naslouchají si a učí se stejně jako my.
- Když něco navrhnu, učitelé o tom přemýšlejí.

Jak tuto prioritu poznají rodiče?

- Pedagogové vystupují jako jeden tým.
- Komunikace školy je jednotná, otevřená a srozumitelná.
- Rozvoj školy je promyšlený a navazuje na dlouhodobou vizi.
- Škola dokáže vysvětlit, proč zavádí nové postupy a jaký mají přínos pro děti.
- Zaměstnanci působí profesionálně, spolupracují a vytvářejí prostředí důvěry.

Jak řídíme změnu?

Naslouchámе – využíváme evaluaci, data a zpětnou vazbu.
Plánujeme – stanovíme společný cíl a konkrétní kroky.
Realizujeme – ověřujeme změnu v každodenní praxi.
Reflektujeme – vyhodnocujeme dopad a upravujeme další postup.

Strategický pilíř V

Otevřená škola – partner rodiny a přirozené centrum života obce

„Škola není ostrov. Je součástí komunity, kterou pomáhá rozvíjet.“

12.1 Zdůvodnění priority

Škola plní vedle své vzdělávací funkce také významnou roli společenskou, kulturní a komunitní. V prostředí malé obce je často místem, kde se setkávají různé generace, vznikají nové vztahy a posiluje se sounáležitost s místem, ve kterém děti vyrůstají.

Jsme přesvědčeni, že kvalitní vzdělávání vzniká v partnerství školy, rodiny a obce. Rodiče jsou prvními a nejdůležitějšími průvodci dítěte na jeho vzdělávací cestě. Úkolem školy není jejich roli nahrazovat, ale navazovat na ni, rozvíjet ji a vytvářet prostor pro otevřenou spolupráci.

Tato priorita vychází ze Strategie vzdělávací politiky ČR 2030+, která zdůrazňuje význam partnerství škol s rodiči a místní komunitou. Navazuje také na kritéria kvalitní školy České školní inspekce, která hodnotí otevřenou komunikaci školy, spolupráci se zákonnými zástupci a zapojení školy do života obce.

Pro malotřídní školu představuje úzké propojení s místní komunitou jednu z jejích největších předností. Chceme tuto výhodu dále rozvíjet a vytvářet školu, která je přirozeným místem setkávání, spolupráce a společného učení.

12.2 Na čem stavíme

Naše škola dlouhodobě spolupracuje s rodiči, obcí i okolními organizacemi. Tato spolupráce se promítá nejen do výuky, ale také do života celé školní komunity.

Navazujeme zejména na:

- tradiční zahradní slavnosti a společná setkání rodin,
- projektové a badatelské dny propojené s místním prostředím,
- sportovní a kulturní akce pro veřejnost,
- spolupráci se zřizovatelem při rozvoji školy,
- zapojování rodičů a prarodičů do života školy,
- prezentaci práce žáků prostřednictvím divadelních vystoupení, výstav a komunitních akcí,
- spolupráci s okolními školami a odbornými institucemi.

Tyto zkušenosti potvrzují, že otevřená škola posiluje důvěru veřejnosti a vytváří dětem přirozené prostředí pro učení.

12.3 Vize roku 2030

Naše škola je místem, kde:

- rodiče nejsou pouze příjemci informací, ale partnery školy,
- děti vidí smysl svého učení v reálném životě obce,
- školní zahrada a okolní prostředí slouží jako přirozené místo vzdělávání i setkávání,
- veřejnost vnímá školu jako otevřenou, vstřícnou a aktivní instituci,
- škola spolupracuje s místními organizacemi, odborníky i dalšími školami,
- společné akce posilují vztahy mezi generacemi a podporují pozitivní obraz školy.

12.4 Strategické cíle

Cíl 1 - Posilovat partnerskou spolupráci s rodiči založenou na vzájemné důvěře, otevřené komunikaci a společné odpovědnosti za vzdělávání dítěte.
Cíl 2 - Rozvíjet školu jako přirozené centrum komunitního života obce.
Cíl 3 - Propojovat vzdělávání s místním prostředím, historií, přírodou a tradicemi regionu.
Cíl 4 - Rozvíjet spolupráci s odbornými institucemi, partnerskými školami a organizacemi podporujícími vzdělávání.
Cíl 5 - Budovat pozitivní obraz školy prostřednictvím otevřené komunikace a prezentace výsledků práce dětí.

12.5 Klíčová opatření

Budeme:

- pořádat komunitní setkání pro děti, rodiče i veřejnost,
- zapojovat rodiče a odborníky z praxe do vzdělávacích aktivit,
- rozvíjet školní zahradu jako místo výuky, setkávání a společných projektů,
- systematicky prezentovat výsledky práce žáků prostřednictvím vystoupení, výstav, školního webu a dalších komunikačních kanálů,
- rozvíjet spolupráci s okolními školami, kulturními institucemi, spolky a neziskovými organizacemi,
- podporovat mezigenerační projekty a dobrovolnické aktivity.

12.6 Indikátory úspěchu

Úspěšnost této priority budeme sledovat podle toho, že:

- roste účast rodičů a veřejnosti na školních akcích,
- rodiče hodnotí komunikaci školy jako otevřenou a partnerskou,
- škola realizuje komunitní a mezigenerační projekty,
- děti prezentují výsledky své práce před veřejností,
- škola aktivně spolupracuje s partnery,
- veřejnost vnímá školu jako důležitou součást života obce.

12.7 Harmonogram

2026–2027

- vytvoření plánu komunitních aktivit školy,
- rozšíření forem komunikace s rodiči,
- systematické zapojování odborníků z praxe do výuky.

2027–2028

- rozvoj mezigeneračních projektů,
- posílení spolupráce s partnerskými školami,
- využívání školní zahrady jako komunitního prostoru.

2028–2029

- rozšíření projektů propojujících školu s obcí,
- prezentace příkladů dobré praxe na regionální úrovni.

2029–2030

- vyhodnocení dopadu komunitních aktivit,
- aktualizace strategie spolupráce s partnery školy.

12.8 Odpovědnosti

Ředitelka školy

- rozvíjí partnerství se zřizovatelem, rodiči a dalšími institucemi,
- koordinuje komunitní aktivity školy,
- podporuje otevřenou komunikaci školy s veřejností.

Pedagogové

- zapojují rodiče a partnery do vzdělávacích aktivit,
- vytvářejí příležitosti pro prezentaci práce žáků,
- rozvíjejí vztah dětí k místu, ve kterém žijí.

Rodiče a partneři školy

- podílejí se na společných aktivitách,
- přinášejí škole své zkušenosti, profesní znalosti a podporu,
- spolupracují při vytváření podnětného prostředí pro děti.

12.9 Rizika a jejich prevence

Riziko	Opatření
Nízké zapojení některých rodičů	Nabídka různorodých forem spolupráce a individuální komunikace

Riziko	Opatření
Přetížení školy velkým množstvím akcí	Plánování komunitních aktivit s ohledem na jejich přínos a kapacity školy
Nejasná očekávání partnerů	Otevřená komunikace a společné plánování
Závislost na jednotlivcích	Budování dlouhodobých partnerství a sdílení odpovědnosti

Jak tuto prioritu pozná vaše dítě?

- Ve škole potkávám rodiče, prarodiče i další lidi z naší obce.
- To, co vytvoříme, můžeme ukázat ostatním.
- Poznávám místo, kde žiji, a učím se o něj pečovat.
- Škola spolupracuje s lidmi, kteří nám mohou předat své zkušenosti.
- Mám radost, když vidím, že naše práce má smysl i mimo školu.

Jak tuto prioritu poznají rodiče?

- Škola je zve ke spolupráci, nejen na třídní schůzky.
- Komunikace je otevřená, srozumitelná a založená na vzájemném respektu.
- Rodiče mají možnost podílet se na životě školy podle svých možností.
- Škola pravidelně představuje výsledky práce dětí a zapojuje veřejnost do společných aktivit.
- Škola je místem, kde se dobře cítí děti i dospělí.

13. Implementace koncepce školy

„Strategie má smysl pouze tehdy, pokud se promítá do každodenní práce školy.“

Koncepce rozvoje školy představuje dlouhodobý strategický dokument, který určuje společný směr školy na období let 2026–2030. Jejím cílem není vytvářet další administrativní dokument, ale stát se praktickým nástrojem každodenního řízení školy.

Naplňování koncepce bude probíhat postupně prostřednictvím plánovaných kroků na úrovni celé školy, jednotlivých pedagogických pracovníků i každodenní výuky.

Strategické priority budou pravidelně převáděny do konkrétních ročních cílů, které budou zohledňovat aktuální potřeby školy, výsledky evaluace i změny ve vzdělávací politice.

Řízení školy bude založeno na principu **plánování – realizace – reflexe – zlepšování**, který umožní průběžně reagovat na nové podněty a zkušenosti.

13.1 Jak se strategie promítne do života školy

Strategické priority budou každoročně rozpracovány do následujících dokumentů:

- Roční plán práce školy
- Plán pedagogických rad
- Plán hospitační činnosti
- Plán dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků
- Profesní plány pedagogů
- Školní vzdělávací program
- Plán kontrolní činnosti
- Výroční zpráva školy
- Vlastní hodnocení školy

Každý z těchto dokumentů bude vycházet ze společných strategických priorit školy.

13.2 Pedagogický leadership

Ředitelka školy bude při řízení školy uplatňovat principy pedagogického leadershipu založené na:

- sdílené vizi školy,
- podpoře profesního růstu zaměstnanců,
- otevřené komunikaci,
- rozhodování založeném na datech,
- společném hledání řešení,
- důvěře a odpovědnosti.

Vedení školy bude vytvářet podmínky pro to, aby každý zaměstnanec mohl aktivně přispívat k rozvoji školy a převzít odpovědnost za svěřenou oblast.

13.3 Profesní plány pedagogů

Každý pedagog bude každoročně vytvářet vlastní profesní plán.

Profesní plán bude vždy obsahovat:

- jeden týmový cíl vycházející ze strategických priorit školy,
- jeden individuální profesní cíl,
- plán dalšího vzdělávání,
- způsob ověřování vlastního profesního růstu,
- závěrečnou reflexi dosaženého pokroku.

Profesní plány nebudou sloužit ke kontrole zaměstnanců, ale jako nástroj jejich profesního rozvoje.

13.4 Hospitační systém

Hospitační činnost bude zaměřena především na podporu profesního růstu pedagogů.

Hospitace budou sledovat zejména:

- aktivitu žáků,
- rozvoj kompetencí,
- formativní hodnocení,
- bezpečné klima,
- individualizaci výuky,
- spolupráci žáků,
- badatelské a projektové učení.

Součástí každé hospitace bude společná reflexe zaměřená na další profesní rozvoj.

13.5 Každoroční rozvojový den školy

Jednou ročně proběhne společný rozvojový den pedagogického týmu.

Jeho cílem bude:

- vyhodnocení naplňování strategie,
- práce s výsledky evaluace,
- stanovení priorit pro následující školní rok,
- aktualizace profesních plánů pedagogů,
- sdílení příkladů dobré praxe.

Rozvojový den se stane jedním z hlavních nástrojů dlouhodobého řízení školy.

14. Evaluace a průběžné vyhodnocování koncepce

„Kvalitní škola není ta, která si myslí, že je dobrá. Kvalitní škola se neustále učí.“

Rozvoj školy je dlouhodobý proces, který vyžaduje pravidelné sledování výsledků, otevřenou reflexi a ochotu průběžně upravovat nastavené postupy.

Proto bude koncepce každoročně vyhodnocována a podle potřeby aktualizována.

Evaluace nebude zaměřena pouze na splnění jednotlivých úkolů, ale především na jejich skutečný dopad na učení dětí, kvalitu výuky, klima školy a profesní rozvoj zaměstnanců.

14.1 Co budeme sledovat

Učení dětí

- výsledky vzdělávání,
- pokrok jednotlivých žáků,
- rozvoj klíčových kompetencí,
- samostatnost,
- spolupráci,
- sebehodnocení.

Kvalitu výuky

- hospitační zjištění,
- využívání formativního hodnocení,
- badatelské a projektové učení,
- aktivitu žáků,
- individualizaci výuky.

Klima školy

- dotazníky žáků,
- dotazníky rodičů,
- dotazníky zaměstnanců,
- rozhovory,
- pozorování.

Profesní kulturu školy

- profesní plány,
- další vzdělávání,
- kolegiální spolupráci,
- sdílení dobré praxe.

Partnerství

- spolupráci s rodiči,

- zapojení veřejnosti,
- komunitní akce,
- spolupráci s partnery školy.

14.2 Nástroje evaluace

Budeme využívat zejména:

- vlastní hodnocení školy,
- výroční zprávy,
- hospitační činnost,
- pedagogické rady,
- profesní rozhovory,
- dotazníková šetření,
- výsledky České školní inspekce,
- zpětnou vazbu rodičů,
- zpětnou vazbu žáků,
- portfolio žáků/školy.

14.3 Cyklus zlepšování

Rozvoj školy bude probíhat podle jednoduchého cyklu:

Nasloucháme - Sbíráme data, názory a zkušenosti.
↓
Přemýšlíme - Vyhodnocujeme výsledky a hledáme souvislosti.
↓
Plánujeme - Stanovujeme priority a konkrétní kroky.
↓
Realizujeme - Ověřujeme změny v každodenní práci školy.
↓
Reflektujeme - Vyhodnocujeme dopad a plánujeme další rozvoj.

Tento cyklus bude každoročně opakován.

15. Závěr

Naše škola v roce 2030

Naší ambicí není být školou, která pouze reaguje na změny ve vzdělávací politice. Chceme být školou, která dokáže změny aktivně vytvářet ve prospěch dětí.

Věříme, že kvalitní škola stojí na pevných vztazích, společně sdílené vizi a ochotě všech učit se po celý život. Proto rozvíjíme prostředí, ve kterém se děti učí s radostí, pedagogové spolupracují jako jeden tým a rodiče jsou přirozenými partnery školy.

Naše malotřídní škola vnímá svou velikost jako příležitost. Díky vzájemné blízkosti můžeme lépe poznávat potřeby každého dítěte, podporovat jeho jedinečnost a vytvářet prostředí založené na důvěře, respektu a spolupráci.

Naší vizí je škola, která připravuje děti nejen na další stupeň vzdělávání, ale především na život – život, ve kterém budou samostatnými, odpovědnými, tvořivými a ohleduplnými lidmi.

Budeme pokračovat v rozvoji školy jako otevřené učící se organizace, která propojuje kvalitní vzdělávání s péčí o vztahy, profesním růstem zaměstnanců a aktivní spoluprací s rodinou i obcí.

Tato koncepce není cílem sama o sobě. Je společným závazkem pedagogického týmu, zaměstnanců školy, zřizovatele i rodičů vytvářet prostředí, ve kterém děti mohou objevovat svět, rozvíjet svůj potenciál a připravovat se na samostatný život.

Protože právě v tom spočívá poslání naší školy.

Společně objevujeme svět a připravujeme se na samostatný život.

Každé dítě přichází do školy s jedinečným příběhem. Naším úkolem není všechny děti naučit totéž stejným způsobem. Naším posláním je pomoci každému dítěti objevit jeho silné stránky, rozvíjet jeho potenciál a připravit ho na samostatný, odpovědný a spokojený život. Proto společně objevujeme svět – a společně se učíme být lidmi.

PŘÍLOHA A

Profil absolventa Základní školy a Mateřské školy Osvračín

„Společně objevujeme svět a připravujeme se na samostatný život.“

Profil absolventa představuje společnou představu pedagogického týmu o tom, jaké znalosti, dovednosti, postoje a hodnoty si dítě odnáší po ukončení 5. ročníku naší školy. Nejde o seznam známek ani výkonů v jednotlivých předmětech. Popisuje dítě, které je připraveno úspěšně pokračovat ve vzdělávání i zvládat běžné životní situace.

Naším cílem není vychovat dítě, které umí vše bezchybně. Chceme vychovat dítě, které se nebojí učit, přemýšlet, spolupracovat a hledat vlastní cestu.

1. Umím se učit

Náš absolvent:

- chápe smysl učení,
- umí si naplánovat práci přiměřeně svému věku,
- hledá různé způsoby řešení,
- dokáže pracovat s chybou,
- umí požádat o pomoc,
- umí využít zpětnou vazbu,
- dokáže zhodnotit svůj pokrok.

Poznáme to například tak, že:

☑ vysvětlí, co se dnes naučil

☑ dokáže říct, co mu ještě nejde

☑ hledá vlastní řešení

☑ nevzdává se při první překážce

2. Přemýšlím a objevuji

Náš absolvent:

- klade otázky,
- je zvídavý,
- hledá souvislosti,
- ověřuje informace,
- nebojí se experimentovat,

- využívá poznatky v praxi.

Poznáme to například tak, že:

☑ navrhuje vlastní postup

☑ hledá více možností řešení

☑ propojuje poznatky z různých oblastí

☑ umí argumentovat

3. Spolupracuji

Náš absolvent:

- respektuje ostatní,
- umí naslouchat,
- spolupracuje s mladšími i staršími spolužáky,
- pomáhá druhým,
- přijímá odpovědnost za společnou práci.

Poznáme to například tak, že:

☑ rozdělí si práci ve skupině

☑ podpoří slabšího spolužáka

☑ dokáže přijmout jiný názor

☑ přispívá ke společnému cíli

4. Jsem samostatný

Náš absolvent:

- zvládá přiměřeně svému věku organizovat vlastní práci,
- pečuje o své věci,
- dokončuje započatou práci,
- rozhoduje se odpovědně,
- přebírá odpovědnost za své jednání.

Poznáme to například tak, že:

☑ připraví si pomůcky

☑ plní domluvené úkoly

☑ přizná chybu

☑ hledá způsob nápravy

5. Komunikuji s respektem

Náš absolvent:

- vyjadřuje své názory slušně,
- naslouchá druhým,
- dokáže řešit konflikty,
- přijímá zpětnou vazbu,
- vystupuje kultivovaně.

6. Jsem tvořivý

Náš absolvent:

- využívá fantazii,
- tvoří vlastní nápady,
- nebojí se originálních řešení,
- propojuje umění, pohyb i poznávání.

7. Vážím si přírody i svého okolí

Náš absolvent:

- pečuje o prostředí školy,
- rozumí základům udržitelného života,
- chrání přírodu,
- zná své okolí,
- má vztah ke své obci.

8. Umím využívat technologie

Náš absolvent:

- používá digitální technologie bezpečně,
- ověřuje informace,
- využívá technologie jako pomocníka při učení,
- respektuje pravidla digitálního prostředí.

9. Mám zdravé sebevědomí

Náš absolvent:

- zná své silné stránky,
- přijímá své limity,
- raduje se z úspěchu druhých,
- nebojí se nových výzev,
- věří, že se může dále rozvíjet.

Náš absolvent odchází ze školy jako dítě, které

- umí přemýšlet,
- umí spolupracovat,
- umí pomáhat,
- umí převzít odpovědnost,
- umí se učit,
- má radost z objevování,
- věří sobě i ostatním.

PŘÍLOHA B

Jak poznáme kvalitní hodinu v naší škole?

Společně sdílené znaky kvalitní výuky

Tento dokument slouží jako společná opora pro pedagogy při plánování výuky, hospitační činnosti, profesních rozhovorech i sebereflexi. Nevytváří kontrolní seznam, ale společnou představu o tom, jak vypadá kvalitní vzdělávání v naší škole.

1. Děti vědí, proč se učí

Na začátku hodiny rozumějí cíli.

Vědí:

- co se budou učit,
- proč je to důležité,
- kde to využijí.

Hospitační otázka: Ví dítě, proč právě tuto činnost dělá?

2. Děti jsou aktivní

Většinu práce odvádějí děti. Nevyučujeme především výkladem.

Děti:

- přemýšlejí,
- diskutují,
- tvoří,
- řeší,
- objevují.

3. Učitel klade dobré otázky

Převažují otevřené otázky.

Například:

Co si myslíš?

Jak jsi na to přišel?

Existuje ještě jiné řešení?

Co by se stalo, kdyby...?

4. Chyba je součástí učení

Ve třídě se děti nebojí udělat chybu.

Chyba není důvodem k obavám.

Je příležitostí učit se.

5. Každé dítě má možnost uspět

Učitel nabízí různé cesty.

Respektuje rozdílné tempo.

Podporuje každého žáka.

6. Děti spolupracují

Ve třídě je běžné:

- pomáhat si,
- vysvětlovat si,
- učit se navzájem,
- spolu rozhodovat.

7. Učíme v souvislostech

Výuka propojuje více oblastí.

Děti hledají vztahy mezi poznatky.

Využíváme:

- projekty,
- badatelskou výuku,
- školní zahradu,
- obec,
- reálné situace.

8. Děti mluví více než učitel

Učitel není hlavním řečníkem.

Dává prostor dětem.

Naslouchá.

Ptá se.

9. Hodina končí reflexí

Na konci děti přemýšlejí.

Například:

Co se mi podařilo?

Co mě překvapilo?

Co bych příště udělal jinak?

Co si odnáším?

10. Ve třídě je bezpečno

Děti:

- nebojí se mluvit,
- respektují ostatní,
- podporují se,
- zažívají úspěch.

11. Učení pokračuje i za dveřmi školy

Děti propojují školu se životem.

Ptáme se:

Kde to využijeme?

Komu to pomůže?

Jak to souvisí s naším okolím?

12. Každá hodina rozvíjí člověka

Naším cílem není pouze předat učivo.

Chceme, aby každá hodina rozvíjela:

- zvídavost,
- samostatnost,
- odpovědnost,
- spolupráci,
- tvořivost,
- radost z učení.

Hospitační karta

Otázka	Ano	Částečně	Ještě ne
Děti znají cíl učení.	☐	☐	☐
Děti jsou většinu času aktivní.	☐	☐	☐
Učitel klade otevřené otázky.	☐	☐	☐
Chyba je využívána jako příležitost k učení.	☐	☐	☐
Děti spolupracují a učí se od sebe.	☐	☐	☐
Výuka propojuje poznatky s reálným životem.	☐	☐	☐
Probíhá průběžná zpětná vazba a formativní hodnocení.	☐	☐	☐
Hodina končí společnou reflexí.	☐	☐	☐
Ve třídě panuje bezpečné a respektující klima.	☐	☐	☐
Žáci odcházejí s pocitem, že se něco skutečně naučili.	☐	☐	☐

Pedagogické pozorování kvality vzdělávání

1. Bezpečné prostředí **(nejen klima, ale vztahy)**

Pozoruji:

□ děti se nebojí komunikovat

□ učitel reaguje s respektem

□ děti respektují pravidla

□ chyba je přirozenou součástí učení

□ všichni mají možnost zapojit se

2. Aktivita dětí

Pozoruji:

□ většinu práce dělají děti

□ děti přemýšlejí

□ děti diskutují

□ děti spolupracují

□ děti řeší problém

□ děti tvoří

3. Učení

Pozoruji

□ děti znají cíl

□ rozumí tomu, proč se učí

□ propojují poznatky

□ využívají zkušenosti

□ umí vysvětlit své řešení

□ reflektují vlastní práci

4. Role pedagoga

Pozoruji

□ otevřené otázky

□ průběžná zpětná vazba

□ diferenciace

□ podpora samostatnosti

□ práce s chybou

□ respektující komunikace

5. Kompetence

Co bylo dnes nejvíce rozvíjeno?

☐ komunikace

☐ spolupráce

☐ řešení problémů

☐ tvořivost

☐ odpovědnost

☐ digitální gramotnost

☐ čtenářská gramotnost

☐ matematická gramotnost

☐ občanské kompetence

6. Reflexe

Co bylo nejsilnější?

Co bych zkusila příště?

Profesní cíl

Jak děti právě teď zažívají učení.

A. ZŠ

- práce s cílem
- kompetence
- formativní hodnocení
- gramotnosti

B. MŠ

Dítě objevuje.

□ experimentuje

□ zkouší

□ ptá se

□ spolupracuje

□ komunikuje

□ dokončuje činnost

□ má možnost volby

□ rozvíjí hru

□ je aktivní

Pedagog

□ podporuje samostatnost

□ citlivě reaguje

□ rozvíjí jazyk

□ využívá otevřené otázky

□ podporuje iniciativu

Klima

□ děti se cítí bezpečně

□ mají radost

□ respektují se

□ spolupracují

C. Školní družina

Kvalita odpoledního vzdělávání.

Prostředí

□ děti odpočívají

□ děti mají možnost volby

□ bezpečné klima

□ individuální přístup

Činnosti

□ hra

□ tvořivost

□ pohyb

□ pobyt venku

□ spolupráce

□ samostatnost

Role vychovatele

□ podporuje iniciativu

□ respektuje potřeby

□ vytváří příležitosti

□ rozvíjí vztahy

□ podporuje wellbeing